

מ"ת 1137/09/22 - באסם חסנין (עצור/אסיר בפיקוח) נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 1137-09-22 מדינת ישראל נ' חסנין(עצור/אסיר בפיקוח)
תיק חיצוני: 409153/2022

בפני כבוד השופטת יונת הברפלד-אברהם
מבקש באסם חסנין (עצור/אסיר בפיקוח)
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

1. לפני בקשת המבקש לעיון חוזר בתנאי מעצרו, כפי שנקבעו ביום 26.10.22.
2. לטענת המבקש, מצבו הבריאותי חמור מאד והוא מקבל טיפול רפואי תדיר, כפי שניתן להתרשם גם מריבוי הבקשות לפתיחת חלונות לצורך כך. לאור מצבו הרפואי החמור, ובשים לב לכך כי בכל רגע נתון יצטרך המבקש לקבל טיפול רפואי דחוף, יש בהותרת האזוק כדי לסכנו, כך נטען. ב"כ המבקש מתייחס לכך כי חלפו רק 3 חודשים ממועד מתן ההחלטה על מעצרו של המבקש בפיקוח, אולם בשים לב לנסיבות החריגות, מבוקש להיעתר לבקשה.
3. בתגובה שהוגשה על ידי המשיבה, התנגד ב"כ המשיב למבוקש וטען כי יש לדחות את הבקשה היות והמבקש אינו עומד בתנאי סעיף 52 לחוק - לא חלף זמן ניכר, אין שינוי בנסיבות ולא התגלו עובדות חדשות.
4. דיון בבקשה התקיים ביום 27.2.23, בו חזרו הצדדים על טענותיהם. ב"כ המבקש ביקש להוסיף כי מעבר לפרק הזמן שכבר עצור המבקש בפיקוח, יש לקחת בחשבון כי קודם לכן שהה במעצר של ממש למשך של קרוב לחודשיים. נטען כי מסוכנות המבקש פחתה. ב"כ המשיבה הגיש לבית המשפט את גיליון ההתנגדות של המבקש בתקופת הפיקוח, ממנו ניתן ללמוד כי המבקש הפר, פעמיים, את תנאי מעצרו בפיקוח, כך שלא ניתן לתת בו אמון.
5. סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 קובע כי עיון חוזר בהחלטה בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, ייעשה רק אם "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

6. בבקשה לעיון חוזר, בית המשפט אינו דן מחדש בחלופת המעצר שנקבעה במקור, ובמקרה שלפני, ההחלטה שהורתה על מעצרו של המבקש באזוק, אלא בוחן האם מאז ההחלטה המקורית שניתנה התגלו עובדות או נסיבות חדשות או שעבר פרק זמן ניכר, אשר יש בהם כדי לשנות את נקודת האיזון הראויה בין האינטרס של המשיב לבין האינטרס הציבורי בהגנה על ביטחון הציבור והבטחת תקינות ההליך השיפוטי (בש"פ 7125/07 פלוני נגד מדינת ישראל; בש"פ 2/06 אייל זילברפרב נגד מדינת ישראל; ב"ש (נצרת) 389/10 יוסף בן נימר הייב נגד מדינת ישראל) וכן ראו מ"ת (עכו) 13809-06-21 מדינת ישראל נ' נג'אר(עצור/אסיר בפיקוח), פורסמו במאגרים המשפטיים.

בבש"פ 6845/07, קוסטריקין נגד מדינת ישראל, קבעה כבוד השופטת ארבל:

הדרישה באשר לחלוף זמן ניכר מעת מתן ההחלטה, היא גמישה והפרשנות הניתנת לה מותאמת לנסיבות כל מקרה ומקרה, תוך יציאת איזון ראוי בין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי. נראה כי הקביעה שעבר "זמן ניכר" מעת מתן ההחלטה, באופן המקיים עילה לעיון חוזר בהחלטה, הנה תולדה של נסיבות העניין. פרק זמן מסוים ייחשב כ"ניכר" בשים לב, בין השאר, למאזן שבין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי, בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי כי ימשיך לשהות במעצר באותם תנאים. במסגרת מאזן זה יובאו בחשבון, בין היתר, חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות שלו, התנהגותו במעצר או אופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ונסיבותיו האישיות: המשפחתיות, הכלכליות והנפשיות...במכלול השיקולים יש ליתן את הדעת גם למהות הבקשה. במידה שמדובר בבקשה מצד נאשם המשוחרר לחלופת מעצר לעבוד ולהתפרנס, יטה בית המשפט להיענות לבקשה וזאת ככל שהדבר לא פוגע באינטרס הציבורי או בהליכי המשפט ובכפוף לתנאים מסוימים אשר יאיינו את מסוכנותם".

7. במקרה שלפני מדובר במבקש שנהג בזמן פסילה וללא ביטוח, כאשר לחובתו שני מבדי"ם בגין עבירה דומה, הרשעות פליליות וכן 3 הרשעות קודמות, כאשר הינו נוהג רק משנת 2018. בהחלטה שניתנה ביום 11.9.22 נקבע על ידי כי קיימת מסוכנות רבה מצדו של המבקש, לאור עברו ולאור חומרת העבירה עצמה. היות והמבקש כבר ריצה בעבר עונש של מאסר, הוריתי על קבלת תסקיר מעצר ולאחר שזה התקבל, הוריתי על מעצרו של המבקש באיזוק אלקטרוני, ביום 23.10.22. יוזכר כי עוד קודם למתן החלטתי מיום 11.9.22, טען ב"כ המבקש לענין מצבו הרפואי ואף בתסקיר המעצר, סקר שירות המבחן את מצבו הרפואי והתייחס לכך. כל אלו באו לידי ביטוי בהחלטתי מיום 23.10.22.

8. מצבו הרפואי של המבקש, גם אם החמיר, אינו מהווה עילה, במקרה זה, לעיון חוזר ושינוי תנאי המעצר, כך שניתן יהיה לשחרר את המבקש למעצר בית מלא.

9. אין כל מניעה לתת מענה למצבו הרפואי של המבקש, שהיה ידוע קודם למתן ההחלטה אותה מבקשים לשנות כעת, כפי שגם נעשה באמצעות הגשת בקשות, על ידי המבקש, לחלונות לצורך טיפולים רפואיים. גם אם ישוחרר המבקש למעצר בית, עדיין יהא עליו לעתור, פעם אחר פעם, לצורך פתיחת חלונות לשם מתן קבלת טיפול רפואי.

סעיף 22ד(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996, קובע כי כאשר בית המשפט החליט על מעצר בפיקוח אלקטרוני, ניתן בתוכנית הפיקוח להסדיר חלון פיקוח לשם קבלת טיפול רפואי, טיפול נפשי או כל טיפול אחר הדרוש למפוקח. לפיכך, המבקש יכול להמשיך ולקבל את הטיפולים הרפואיים גם במסגרת הפיקוח בו הוא נמצא כעת.

10. ב"כ המבקש לא שכנע אותי כי מסוכנותו של המבקש פחתה. לאור הדו"ח שצורף על ידי ב"כ המשיבה ניתן ללמוד כי לאחרונה הפר המבקש את תנאי הפיקוח, פעמיים. כעולה מהדו"ח, ביום 1.1.23 הפר המבקש את תנאי מעצרו בכך שיצא פעמיים לאחר שחזר מבדיקה רפואית. בנסיבות בהן הסביר המבקש כי חשב כי יכול לעשות כן היות והחלון שנפתח טרם נסגר, לא זומן לשימוע. ההפרה השנייה ארעה ביום 22.1.23 אז יצא המבקש ממקום הפיקוח למשך 23 דקות, למרות שלא אושר לו חלון. לטענתו עלה לגג הבניין. בגין הפרה זו נערך למבקש שימוע, במסגרתו הומלץ להותיר את הפיקוח ולא לבקש להחזירו למעצר, תוך מתן אזהרה לגבי הישנות המקרים.

11. לאור הפרות תנאי המעצר באיזוק, לא מצאתי כי מסוכנותו של המבקש פחתה ולכן גם לא מצאתי כי חל שינוי נסיבות, או נולדו עובדות חדשות שיש בהן כדי לשנות את החלטתי. גם פרק הזמן שחלף, אין בו כדי להביא לעיון החוזר, בעיקר בשים לב לכך כי כפי שמסתבר, פרק הזמן שחלף, לא סייע להפחתת מסוכנותו של המבקש, שהפר פעמיים את תנאי מעצרו באיזוק.

הבקשה לעיון חוזר נדחית.

ניתנה היום, ט' אדר תשפ"ג, 02 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.